

ግጥም በያይነቱ

በዘውግ ፋንታ
የካቲት 2003

በዚች አሜሪካ፣
የለም አትበሉ፣
ሰጋ የሚነካ፣
በውስጥ አገልግሎት፣
ፍትፍት ነው መሆኑ።

ቀበሌውን አልፎ፣
አለወይ ስጋ
የሚበላ ክትፎ፣
እያለቀ መንጋ።

ዕቃ ቢጠፋኝ፣
ወጣሁ ፍለጋ፣
ሰፊ ልብቆብኝ፣
ሰለኔ ተወጋ፣
ከደት አለወይ ዋጋ?

ጨርሻ ሜዳውን፣
ወጣሁ ተራራ፣
ሳላይ ጫካውን፣
ቆጠርኩ አስር ጎራ፣
ከሞያሌ አስመራ።

አይተውኝ አንሼ፣
ወይ ስቃይ መከራ፣
መጣሁ ተመልሻ፣
ደርሶ የሱ ተራ።

ተው በሉት ይቅር፣
ማየት አሳንሶ፣
አይነካም ያዘር፣
ማገር ነው ምሰሶ፣
እጥል ብለህ በጦር፣
ጠበቀህ ወይ ምስፋ?
ማረፊያህን አፈር።

አይፈራም ጉዞ፣
ይመስክር ስሙ፣
አያውቅም ተይዞ፣
ይመርመር ደሙ።

ይለቀም አጥንቱ፣
ባአድዋ ማይጨው፣
የቀድም አያቱ፣
ፍጥረቱ ክሱ ነው።

ሻጭና ባንዳ፣
የለውም አገር፣
ወገኑን የከዳ፣
የሚል፣ ብር-ብር።

ጎተራዬ ሞልቶ፣
ጎደለ አትበሉኝ፣
የሚቆላው ጠፍቶ፣
አሳረረው አ-ሞኝ።

ሆኖብኛል ሽቶ፣
አይጠጣም ፈልቶ፣
አስመራ ጉብቶ፣
ከፋን ሸሽቶ፣
መቀሌን አሸቶ
ማን ሞተ ተጠምቶ?

ተባሉ አጠንቁሉ፣
ባመልካች ጣታችሁ፣
የት ገባ አትበሉ፣
ሌባ እንደጠፋችሁ።

አንረሳም ካላችሁ፣
አይበቃም ሁለት ጣት፣
ህሉን ታጣላችሁ፣
ከአላችሁም አንገት፣
አዙሮ የሚያይ፣
ቡናን ከወርቅ፣
እምቧይን ከድንጋይ፣
ለይቶ የሚያውቅ።

እኛ ጨርሰናል፣
እናንትም እርሱት፣
ሁሉም ሞልቶናል፣
መች ጠፋ ሀብት፣
ተንኮል ነው ብለናል፣
በቡና መንጫጫት።

አደብ ይሰማችሁ፣
ትግሥት አድርገናል፣
እንደ ወርቅ ቆጥራችሁ፣
ቡና ተትረፍርፏል፣
ሌላ እያያችሁ፣
አትበሉ ጠፍቶናል።

ለያንዳንዱ ስንል፣
ራሰን ጠብቀን፣
ሁሉን አጥረናል፣
ለማክበር ነፍሱን፣
ሲጋን አጉድለናል።

ስለዚህ ልጆች፣
ማለቱ ነው ሴቶች፣
እናንተም ወንዶች፣
በቃ ስለሌቦች።

አልጠፋ የሚጠጣ፣
ብትሄዱ አዝመራ፣
ደሴ ቢታጣ፣
ታይቶ ጎተራ፣
አሳቅ ጢሶ ይምራ፣
ይውጣ ተራራ።

ድንች በጓራቸው፣
አልተከል ያሉ፣

ቆሞ ቀረ በሬው፣
ማሳ ማሳ እያሉ።

ቤቱን አያፍርሱት፣
አያድርጉት ማሳ፣
ተጥለቅልቆ ሀብት፣
ቁርስና ምሳ፣
እየበሉ ዕራት፣
ማን አለ መሬት?
በክራይ ልግባበት፣
አጥቶ የሚያርፍበት።

አትበሉ ይፍረስ፣
ምንድነው ብልህቱ፣
ልጅ አድጎ አይደርስ፣
ፎቅ ሁኗል ሀብቱ፣
ቆፍሮ የሚያርስ፣
እምቧ አለ አልደርስ?

ሁሉም በቀበሌው፣
ባይችልም እራሱን፣
እንዲኖር ያረግነው፣
ነውና አስበን፣
አለኝ እንዲል ክልል፣
ሀገር ከናፈቀው፣
ጫካ ደን ቅጠል፣
አውሬና ሰው።

መሬትን ብትዞሩ፣
ምሳሌ አታገኙም፣
ለሕዝብ ላገሩ፣
እንደኛ የሚያልም።

ትልቅ ነው ኃይላችን፣
ቢለዋወጥ ከእላይ፣
እኛ እኮ አባይ ነን፣
ከሁሉ በላይ።

አሳቅ ብታመጡ፣
በእንጨት ቤታችን፣
ይጠፋል በቅጡ፣
አጋዚዎች አሉን፣
ድንጋይ ምሽጋችን፣
እንሂድ የሚሉን።

ጢስና ሌባ፣
አያጣም መውጫ፣
አሳት ቢገባ፣
እናውቅም ሩጫ።

ተጣመመ ቃሉ፣
መላ በሉ ሰዎች፣
ቀጥ ያለው ሁሉ፣
ጎበጠ የግብጾች፣
ሊደርስ ነው ከታች!